

Beste mensen,

Heb God lief met geheel uw hart, uw ziel en uw verstand, en uw naaste als uzelf (Lucas 10:27).

Hemel en aarde worden in dit gebod verbonden, ze staan niet los van elkaar. Met bidden sluiten we meestal de ogen om ons te concentreren, om ons even af te sluiten van de onrustige wereld om ons heen, even rust, samen met God in verbinding.

In de gelijkenis van de Samaritaan, ook in Lucas 10, gaat het over drie mannen die kijken, maar verschillend reageren. De priester, de Leviet en de Samaritaan zien de gewonde liggen. De eerste twee lopen om hem heen en laten hem liggen, misschien hebben ze wel voor hem gebeden, al staat dat er niet. Van de Samaritaan staat dat hij zag en medelijden kreeg, met ontferming werd bewogen, en dat hij overging tot praktisch handelen; hij verzorgde de wonden met olie en wijn, en bracht het slachtoffer naar een veilige plaats waar hij kon herstellen. Er staat niet dat zij vrienden voor het leven werden. De Samaritaan wordt barmhartig genoemd, iemand die niet aan de kant blijft staan, maar hulp biedt, hij toont een naaste te zijn.

Soms lijken de problemen van de wereld te groot, niet om aan te zien. We blijven liever op afstand en gaan er met een bocht omheen, we kijken wel maar we doen of we niets zien.

Mooi als mensen barmhartigheid tonen, en naaste willen zijn, geloven is naar de hemel kijken en om je heen: bid en werk.

Een goede Sabbat gewenst,

Roel Dijk